

இனிமையான குழந்தைகளே! தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து ஆத்மாவிடத்தில் உரையாடுங்கள், அப்பொழுது மலரில் நறுமணம் வந்து விடும். தேக அபிமானம் என்ற தூர்நாற்றம் நீங்கி விடும்.

கேள்வி: தனது நறுமணத்தை நாலாபுறமும் பரப்பக் கூடிய உண்மையான மலர் அல்லது விட்டில் பூச்சி யார்?

பதில் : யார் தமக்குச் சமமாக பலரை நறுமணம் உள்ள மலர்களாக ஆக்குகின்றார்களோ, ஸ்ரீமத்படி நடந்து விளக்கில் எரிந்து போகக் கூடியவர்களோ அதாவது முழுமையிலும் முழுமையாக பலியாகக் கூடியவர்களோ, உயிருடன் இருந்து இறக்கக் கூடிய உண்மையான விட்டில் பூச்சிகளோ இப்படிப்பட்ட மலர்களின் நறுமணம் தானாகவே நாலாபுறமும் பரவும்.

பாட்டு: தீபத்தில் விட்டில் பூச்சி பலியாகி விட்டது

ஓம்சாந்தி. விட்டில் பூச்சிகள் பாட்டு கேட்டார்கள். விட்டில் பூச்சி என்றாலும் மலர் என்றாலும் ஒரே விஷயம் தான். நான் உண்மையில் விட்டில் பூச்சியாக ஆகியிருக்கின்றேனா? அல்லது சுற்றி விட்டு சென்று விடுகின்றேனா? என்பதை குழந்தைகள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். தீபத்தை மறந்து விடுகின்றனர். நான் எந்த அளவிற்கு மலராக ஆகியிருக்கின்றேன்? மற்றும் ஞான நறுமணத்தை பரப்புகின்றேனா? என்பதை ஒவ்வொருவரும் தனது உள்ளத்தில் கேளுங்கள். தன்னைப் போன்று மலராக யாரை ஆக்கியிருக்கின்றேன்? தந்தை ஞானக் கடலானவர், அவரிடத்தில் எவ்வளவு நறுமணம் இருக்கின்றது! என்பதை குழந்தைகள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். யார் நல்ல மலராக அல்லது விட்டில் பூச்சியாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களிடத் திலிருந்து கண்டிப்பாக நல்ல நறுமணம் வரும். அவர்கள் சதா குஷியாக இருப்பார்கள், மற்றவர்களையும் தனக்குச் சமமாக மலர் அல்லது விட்டில் பூச்சியாக ஆக்குவார்கள். மலராக ஆக்கவில்லையெனில் மொட்டாக ஆக்குவார்கள். யார் உயிருடன் இருந்து கொண்டே இறந்து விடுகின்றார்களோ அவர்கள் தான் முழுமையான விட்டில் பூச்சி ஆவர். பலியாகின்றனர் அதாவது ஈஸ்வரிய குடும்பத்தினர்களாக ஆகின்றனர். செல்வந்தர் ஒருவர் ஏழைக் குழந்தையை தத்தெடுக்கின்ற பொழுது அந்த குழந்தைக்கு செல்வந்தர் வீட்டில் வந்த பிறகு அந்த தாய் தந்தையின் நினைவு தான் வருமே தவிர ஏழையின் நினைவு வராது. எனது தாய் தந்தை ஏழைகள் என்று அறிந்திருந்தாலும் செல்வந்த தாய் தந்தையை நினைவு செய்வார். ஏனெனில் அவரிடமிருந்து செல்வம் கிடைக்கின்றது. முக்திதாமத்திற்குச் செல்வதற்காக சாது சந்நியாசிகள் சாதனை செய்கின்றனர். அனைவரும் முக்திக்காகவே முயற்சி செய்கின்றனர். ஆனால் முக்தி என்பதன் பொருள் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஜோதி ஜோதியிடம் கலந்து விடும் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். நிர்வாண் தாமத்திற்குச் செல்வது தான் முக்தி என்று சிலர் கூறுகின்றனர். நிர்வாண்தாமத்திற்குச் செல்வதை ஜோதி ஜோதியிடம் கலப்பது அல்லது சந்திப்பது என்று கூற முடியாது. நாம் தூர தேசத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். இந்த அழுக்கான உலகில் இருந்து என்ன செய்யப் போகின்றோம்? நீங்கள் யாரையாவது சந்திக்கின்றீர்கள் எனில் இது ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட நாடகம் என்பதைப் புரிய வைப்புகள். சத்யகம், திரேதா..... பிறகு சங்கமயுகம். சத்யகத்திற்குப் பிறகு திரேதாவின் சங்கமம் ஏற்படுகின்றது என்பதையும் புரிய வைத்திருக்கின்றார். அது யுகங்கள் மாறுகின்றன, இது கல்பம் மாறுகின்றன. மனிதர்கள் புரிந்து கொள்வது போன்று தந்தை யுகத்திற்கு யுகம் வருவது கிடையாது. எப்பொழுது அனைவரும் தமோபிரதானமாக ஆகிவிடுகின்றார்களோ, கலியுகத்தின் கடைசி ஏற்படுகின்றதோ, அந்த கல்பத்தின் சங்கமத்தில் வருகின்றேன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். யுகம் முடிவடைகின்ற பொழுது கலைகள் குறைகின்றன. எப்பொழுது முழுமையான கிரகணம் பிடித்து விடுகின்றதோ அப்பொழுது நான் வருகின்றேன். நான் யுகத்திற்கு யுகம் வருவது கிடையாது. தந்தை வந்து விட்டில் பூச்சிகளுக்கு இதனைப் புரிய வைக்கின்றார். விட்டில் பூச்சிகளிலும் வரிசைக்கிரமம் இருக்கின்றது. சிலர் எரிந்து இறந்து விடுகின்றனர், சிலர் சுற்றி விட்டுச் சென்று விடுகின்றனர். ஸ்ரீமத்படி நீங்கள் தான் நடக்க முடியும். ஒருவேளை ஸ்ரீமத்படி நடக்க முடியவில்லையெனில், மாயை விரட்டிக் கொண்டே இருக்கும். ஸ்ரீமத்திற்கு அதிக புகழ் இருக்கின்றது. ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பின் நாட்களில் யார் சாஸ்திரங்களை உருவாக்கினார்களோ அந்த நேரத்தில் புத்தி ரஜோவாக இருந்த காரணத்தினால் கிருஷ்ணர் துவாபர யுகத்தில் வந்ததாக நினைத்தனர். எப்பொழுது ஆதி சநாதன தேவி தேவதா தர்மம் மறைந்து விடுகின்றதோ அப்பொழுது தான் நான் வருகின்றேன். மற்ற அனைத்து தர்மங்களும் இருக்கின்றன. அந்த தேவதா தர்மத்தைச் சார்ந்த மனிதர்கள் மறைந்து விட்டனர் என்பது கிடையாது. ஆனால் நாம் தான் தேவி தேவதா

தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை மறந்து விட்டனர். தன்னை இந்து என்று கூறிக் கொள்கின்றனர், இதுவும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது. மறக்கின்ற பொழுது தான் நான் மீண்டும் வந்து தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்வேன். இந்த ஒரே ஒரு தந்தை வந்து தான் துக்கதாமத்தை சுகதாமத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகின்றார். இப்பொழுது நாம் நரகத்திற்கு எஜமானர்களாக இருப்பதாக நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். உலகம் தமோ பிரதானமாக ஆகியே தீர வேண்டும். அனைவரும் பதீதமாக இருப்பதால் தான் பாவனமானவர்கள் முன் சென்று நமஸ்கரிக்கின்றனர். ஸ்ரீமத்படி நடங்கள் என்று இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார். ஜென்ம ஜென்மங்களுக்கான சமை தலையில் அதிகம் இருக்கின்றது. இல்லையெனில், ஐயோ! ஐயோ! என்று கூற வேண்டியிருக்கும். ஆத்மா நிர்லேப (எதுவும் ஒட்டாது) என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். ஆனால் கிடையாது, ஆத்மா சுகம் துக்கத்தை அடைகின்றது. இதனை யாரும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. இலட்சியம் மிகவும் உயர்ந்தது என்று பாபா அடிக்கடி புரிய வைக்கின்றார். இப்பொழுது துக்கமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் முயற்சி செய்கின்றீர்கள். சத்யுகத்தில் நாம் மிகவும் சுகமாக இருப்போம் என்பதை அறிந்திருக்கின்றீர்கள். நாம் மீண்டும் துக்கதாமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது அங்கு தெரியாது. நாம் சுகத்திற்கு எப்பொழுது வந்தோம்? எத்தனை பிறப்பு எடுப்போம்? என்று எதுவும் தெரியாது. இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள் எனில், உயர்ந்தவர்கள் யார்? நீங்கள் ஈஸ்வரிய குடும்பத்தினர்களான காரணத்தினால்தான் ஈஸ்வர் எவ்வாறு ஞானம் நிறைந்தவராக இருக்கின்றாரோ நீங்களும் அவ்வாறு ஞானம் நிறைந்தவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் ஈஸ்வரிய குடும்பத்தினர்களாக இருக்கின்றீர்கள். ஆனால் வரிசைக்கிரமமாக. சிலர் மிகவும் போதையில் இருக்கின்றனர், நாம் பாபாவின் வழிப்படி நடந்து கொண்டே இருக்கின்றோம் என்று நினைக்கின்றனர். எந்த அளவிற்கு வழிப்படி நடக்கின்றீர்களோ அந்த அளவிற்கு சிரேஷ்டமாக ஆவீர்கள். தந்தை எதிரில் வந்து குழந்தை களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். குழந்தைகளே! தேக அபிமானத்தை விட்டு விடுங்கள், ஆத்ம அபிமானியாக ஆகுங்கள், நிரந்தரமாக நினைவு செய்யுங்கள். தந்தை எப்பொழுதும் சுகதாதாவாக இருக்கின்றார். துக்கமும் தந்தை தான் கொடுக்கின்றார் என்பது கிடையாது. தந்தை ஒருபொழுதும் குழந்தைகளுக்கு துக்கம் கொடுக்கமாட்டார். குழந்தை தனது தவறான நடத்தையின் மூலம் துக்கம் அடைகின்றது. தந்தை துக்கம் கொடுக்க முடியாது. பகவானே, குழந்தையை கொடு, குலம் விருத்தியாகி விடும் என்று கூறுகின்றனர். குழந்தையின் மீது அதிக அன்பு செலுத்துகின்றனர். மற்றபடி தனது கர்மத்தின் படி தான் துக்கத்தை அடைகின்றனர். தந்தை அல்லது ஆசிரியர் அல்லது பெரியவர்களின் கட்டளைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் தான் துக்கம் அடைகின்றது. சுயம் துக்கமானவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர், மாயையினுடையவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர். ஈஸ்வரனின் வழி இப்பொழுது தான் உங்களுக்கு கிடைக்கின்றது. ஈஸ்வரிய வழிப்படி நடப்பதன் ரிசல்ட் 21 பிறவிகள் நடைபெறுகின்றது. பிறகு அரைகல்பம் மாயையின் வழிப்படி நடக்கின்றீர்கள். ஈஸ்வரன் ஒரே ஒரு முறை வந்து தான் வழி கொடுக்கின்றார். மாயை அரைகல்பமாக வழி கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. தந்தை ஒரே ஒரு முறை தான் வழி கொடுக்கின்றார். மாயையின் வழிப்படி நடந்து 100 சதவிகிதம் துர்பாக்கியசாலிகளாக ஆகி விட்டீர்கள். ஆக யார் நல்ல நல்ல மலர்களாக இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் அதே குஷியில் சதா மூழ்கியிருப்பர். வரிசைக்கிரமம் இருக்கின்றது அல்லவா! சில விட்டில் பூச்சிகள் தந்தையினுடையவர்களாக ஆகி ஸ்ரீமத்படி நடக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். ஏழைகள் தங்களது கணக்குகளை எழுதுகின்றனர். நமது பணத்தை எடுத்துச் சென்று விடக் கூடாது என்ற பயம் செல்வந்தர்களிடத்தில் இருக்கின்றது. செல்வந்தர்களுக்கு மிகவும் கடினமாகும். தந்தை கூறுகின்றார் - நான் ஏழைப் பங்காளன். தானமும் கூட எப்பொழுதும் ஏழைகளுக்குத் தான் கொடுக்கப்படுகின்றது. சுதாமாவின் கதை இருக்கின்றது அல்லவா - அவல் எடுத்துக் கொண்டு அவருக்கு மாளிகையை கொடுத்து விட்டார். நீங்கள் ஏழைகளாக இருக்கின்றீர்கள். யாரிடத்திலாவது 25-50 ரூபாய் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதில் 20-25 பைசாவை கொடுத்து விடுகின்றனர். செல்வந்தர்கள் 50 ஆயிரம் கொடுத்தாலும் சமமாகி விடுகின்றது. அதனால் தான் ஏழைப் பங்காளன் என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது. எங்களுக்கு நேரம் இல்லை என்று செல்வந்தர்களும் கூறுகின்றனர், ஏனெனில் முழு நம்பிக்கை கிடையாது. நீங்கள் ஏழைகள். ஏழைகளுக்கு செல்வம் கிடைப்பதன் மூலம் குஷி ஏற்படுகின்றது. இங்கு ஏழையாக இருப்பவர்கள், அங்கு செல்வந்தர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர், மேலும் இங்கு செல்வந்தர்களாக இருப்பவர்கள், அங்கு ஏழைகளாக ஆகிவிடுகின்றனர் என்று பாபா புரிய வைத்திருக்கின்றார்.

நாம் யக்ஞத்தை கவனிப்பதா? அல்லது குடும்பத்தை கவனிப்பதா? என்று சிலர் கேட்கின்றனர். நீங்கள் உங்களது குடும்பத்தை நல்ல முறையில் கவனியுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். இந்த நேரத்தில் நீங்கள் ஏழையாக இருப்பது நல்லது தான். செல்வந்தர்களாக இருந்தால் தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தியை அடைய முடியாது. சந்நியாசிகள் இவ்வாறு கூற முடியாது. அவர்கள் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு தன்னை செல்வந்தர்களாக ஆக்கிக் கொள்கின்றனர். சிவபாபா இவ்வாறு செய்வது கிடையாது. இந்த கட்டிடம் போன்ற அனைத்தும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தங்களுக்காக உருவாக்கியிருக்கின்றீர்கள். இது யாருடைய நிலமும் கிடையாது. இது தற்காலிகமானதாகும். ஏனெனில் கடைசி நேரத்தில் குழந்தைகள் இங்கு வந்து இருக்க வேண்டும். நமது நினைவுச் சின்னங்களும் இங்கு தான் இருக்கின்றன. ஆக கடைசியில் இங்கு வந்து ஓய்வு எடுப்பீர்கள். யார் யோகயுக்த ஆக இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் தந்தையிடத்தில் ஓடி வந்து விடுவார்கள். அவர்களுக்கு உதவியும் கிடைக்கும். தந்தையிடமிருந்து அதிக உதவி கிடைக்கும். நீங்கள் இங்கு அமர்ந்து விநாசத்தைப் பார்க்க வேண்டும். எப்படி உங்களை பாபா ஆரம்பத்தில் மகிழ்வித்தாரோ கடைசியிலும் மகிழ்விக்க ஆரம்பித்து விடுவார். அதிகம் அன்பு செலுத்துவார். வைகுண்டத்தில் அமர்ந்திருப்பது போன்று, மிக நெருக்கம் ஏற்பட்டு கொண்டே இருக்கும். நாம் யாத்திரையில் இருக்கின்றோம் என்பதை உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு விநாசம் ஏற்பட்டு விடும். நீங்கள் மிகவும் குஷியடைந்து விடுவீர்கள். நாம் சென்று இளவரசராக ஆவோம். வித விதமான மலர்கள் இருக்கின்றன. நான் ஞான நறுமணத்தை எந்த அளவிற்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்? என்று ஒவ்வொரு குழந்தையும் உணர வேண்டும். யாருக்காவது ஞான யோகத்தின் கல்வியை கொடுக்கின்றேனா? யார் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் உள்ளுக்குள் மலர்ச்சியுடன் இருப்பார்கள். இவர் எந்த மனநிலையுடன் இருக்கின்றார்? என்பதை பாபா அறிந்து விடுகின்றார். இவரது மனநிலை எதுவரை முன்னேற்றம் அடையும்? யார் விட்டில் பூச்சியாகி பலியாகியிருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்குத் தான் முன்னேற்றம் ஏற்படும். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - மாயையின் புயல்கள் அதிகம் வரும். அதிலிருந்து தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது இந்த இராஜயோகத்தை பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து கற்பிக்கின்றார். பரமாத்மா வந்து ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். ஆத்மாவிற்கு ஞானம் இருக்கின்றது - நான் ஆத்மா, எனது இந்த சகோதர ஆத்மாவிற்குப் புரிய வைக்கின்றேன். பரமாத்ம தந்தை ஆத்ம குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைப்பது போன்று. நானும் ஆத்மா தான். பாபா நமக்குக் கற்பிக்கின்றார், நான் இந்த ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றேன், ஆனால் இந்த ஆத்மா என்ற நம்பிக்கை இல்லாததால் தன்னை மனிதன் என்று உணர்ந்து, மனிதனுக்குத் தான் புரிய வைக்கின்றீர்கள். பரமாத்மாவாகிய நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களிடத்தில் உரையாடுகின்றேன். நீங்கள் ஆத்மாக்களுக்குக் கூறுகின்றீர்கள். இவ்வாறு நீங்கள் ஆத்ம அபிமானியாகி யாருக்காவது புரிய வைத்தால் அவர்களுக்கு அம்பு பதிந்து விடும். சுயம் ஆத்ம அபிமானியாக இருக்க முடியவில்லையெனில், தாரணை செய்விக்க முடியாது. இது மிக உயர்ந்த லட்சியமாகும். நான் இந்த கர்மேந்திரியங்களின் மூலம் கேட்கின்றோம் என்பது புத்தியில் இருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார் - நான் ஆத்மாக்களிடத்தில் (குழந்தைகளிடத்தில்) உரையாடுகின்றேன். அசீரியாக ஆகுங்கள் என்பது தந்தையின் கட்டளையாகும். தேக அபிமானத்தை விடுங்கள், என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இது புத்தியில் வர வேண்டும். நான் ஆத்மாவிடத்தில் உரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றேன், சரீரத்திடம் அல்ல. பெண்ணாக இருக்கலாம், அவர்களது ஆத்மாவிடத்தில் தான் உரையாடுகின்றேன். நான் பாபாவினுடையவனாக ஆகிவிட்டேன் என்று குழந்தைகளாகிய நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள். ஆனால் கிடையாது. இதில் சூட்சும புத்தி வேலை செய்கின்றது. நான் ஆத்மா, நான் இவரது ஆத்மாவிற்குப் புரிய வைக்கின்றேன். இவர் எனது சகோதரர், இவருக்கு வழி காண்பிக்கின்றேன். ஆத்மா புரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு புரிந்து கொள்ளும் பொழுது ஆத்மாவிற்கு அம்பு போல் தைக்கும். தேகத்தைப் பார்த்து கூறும் பொழுது ஆத்மா கேட்பது கிடையாது. நான் ஆத்மாவிடத்தில் பேசுகின்றேன் என்ற எச்சரிக்கை கொடுங்கள். ஆத்மாவை ஆண் என்றும், பெண் என்றும் கூறுவது கிடையாது. ஆத்மா தனிப்பட்டது. ஆண், பெண் என்பது சரீரத்தை வைத்து பெயர் வைக்கப்படுகின்றது. பிரம்மா, சரஸ்வதியை ஆண், பெண் என்று கூறுவது போல். சிவபாபாவை ஆண் என்றோ, பெண் என்றோ கூறுவது கிடையாது. ஆக தந்தை ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். இது உயர்ந்த லட்சியமாகும். கருத்துக்கள் மிக உயர்வானதாக இருக்கின்றது. ஆத்மாவிற்கு ஊசி போட வேண்டும். அப்பொழுது தான் தேக அபிமானம் துண்டிக்கப்படுகின்றது. இல்லையெனில், நறுமணம் வராது, சக்தி இருக்காது. சிறிய விசயம் தான். நான் ஆத்மாவிடத்தில் உரையாடிக்

03.06.2011

கொண்டிருக்கின்றேன். தந்தை கூறுகின்றார் - நீங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும், ஆகையால் ஆத்ம அபிமானியாக ஆகுங்கள். மன்மனாபவ. பிறகு தானாகவே மத்தியாஜீ (ஆஸ்தியின் நினைவு) வந்து விடும். இப்பொழுது மிகவும் சூட்சும புத்தி கிடைக்கின்றது. அதிகாலையில் அமர்ந்து ஞானச் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். பகலில் சேவை செய்ய வேண்டும், ஏனெனில் கர்மயோகிகளாக இருக்கின்றீர்கள். தூக்கத்தை வென்றவர்களாக ஆகுங்கள் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இரவில் முழித்திருந்து வருமானம் செய்யுங்கள். பகல் பொழுதில் மாயையின் கவசம் இருக்கின்றது. அமிர்தவேளையில் வாயுமண்டலம் நன்றாக இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் எழுந்து ஞானச் சிந்தனை செய்கின்றேன் என்று பாபாவிற்கு எழுதுவது கிடையாது. அதிக முயற்சி இருக்கின்றது. உலகிற்கு நீங்கள் எஜமானர்களாக ஆகின்றீர்கள். இங்கு எல்லைக்குட்பட்ட எஜமானர்களாக இருக்கின்றனர். எல்லைக்குட்பட்ட தண்ணீருக்காகக் கூட எவ்வளவு சண்டைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன! பகைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரன் என்று நினைப்பது கிடையாது. நாம் அனைவரும் ஒன்று தான் என்று வெறுமனே கூறி விடுகின்றனர். ஒன்றாக ஆக முடியாது. அநேக ஆத்மாக்கள் இருக்கின்றனர், அனைவருக்கும் அவரவர்களுக்கான பாகம் இருக்கின்றது. நீங்கள் இங்கு அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். முந்தைய கல்பத்திலும் அமர்ந்திருப்பீர்கள். நாடகப்படி இலை அசைகின்றது. ஒவ்வொரு இலையையும் பரமாத்மா அசைக்கின்றார் என்பது கிடையாது. இப்படிப்பட்ட விசயங்களைப் புரிந்து கொண்டு பிறகு புரிய வையுங்கள். நான் விட்டில் பூச்சியாக ஆகியிருக்கின்றேனா? என்பதை ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள முடியும். நாம் பாபாவின் வழிப்படி நடந்து கொண்டே இருக்கின்றோம். தவறான விசயங்கள் பேசுவது கிடையாது. தனது செல்வத்தை எந்த பாவ காரியத்திலும் பயன்படுத்துவது கிடையாது தானே? நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பார்த்தாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து ஆத்மாவிடத்தில் உரையாட வேண்டும். ஆத்ம அபிமானியாகி கேட்பது மற்றும் கூறுவதன் மூலம் தாரணை நன்றாக ஏற்படும்.
- 2) தூக்கத்தை வென்றவர்களாக ஆக வேண்டும். இரவில் விழித்திருந்து வருமானம் செய்ய வேண்டும். ஞானச் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். எந்த தவறான விசயங்களிலும் தனது நேரத்தை வீணாக்கக் கூடாது.

வரதானம்: கலங்கரை விளக்கு (லைட் ஹவுஸ்) ஸ்திதியின் மூலம் பாவ கர்மங்களை முடிக்கக் கூடிய புண்ணிய ஆத்மா ஆகுக!

எங்கு வெளிச்சம் இருக்கின்றதோ அங்கு எந்த விதமான பாவ காரியமும் ஏற்படாது. ஆக சதா லைட் ஹவுஸ் ஸ்திதியில் இருப்பதன் மூலம் மாயை எந்த பாவ காரியத்தையும் செய்விக்க முடியாது. சதா புண்ணிய ஆத்மாவாக ஆகிவிடுவீர்கள். புண்ணிய ஆத்மா சங்கல்பத்திலும் கூட எந்த பாவ காரியமும் செய்ய முடியாது. எங்கு பாவம் ஏற்படுகின்றதோ அங்கு தந்தையின் நினைவு இருக்காது. ஆக நான் புண்ணிய ஆத்மா, பாவம் என் முன் வரவே முடியாது என்ற திட சங்கல்பம் செய்யுங்கள். கனவு அல்லது சங்கல்பத்திலும் பாவத்தை வர விடாதீர்கள்.

சுலோகன்: யார் ஒவ்வொரு காட்சியையும் சாட்சியாக இருந்து பார்க்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் சதா மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கின்றனர்.